

consiliul de mediere

OPERATOR DE DATE CU CARACTER PERSONAL NR. 10723

Str. Piața Sf. Ștefan, Nr. 7, Sector 2, București

Telefon: 021 315 25 28, Fax: 021 330 25 28, web: www.cmediere.ro, e-mail: secretariat@cmediere.ro

CONSILIUL DE MEDIERE		
INTRARE	Nr.	2430
IEȘIRE		
Ziua	Luna	Anul
16	05	2013

CĂTRE: PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

Domnului Președinte,

Crin ANTONESCU

Stimate domnule Președinte ,

În conformitate cu dispozițiile art. 20 lit. l) din Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, modificată și completată, Consiliul de Mediere, autoritate competentă în domeniul medierii, cu atribuții de organizare, reglementare și control, formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

cu privire la ***propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator***, inițiată de deputatul PNL de Suceava, Ștefan Alexandru Băișanu, înregistrată la Biroul Permanent al Senatului cu nr. 255 din 29.04.2013 și aflată în prezent în dezbateri la Senat, prin care solicităm **respingerea tuturor propunerilor în materia medierii cuprinse în această propunere legislativă.**

I. CONSIDERAȚII GENERALE

Din expunerea de motive a inițiatorului am reținut că această propunere legislativă are „rolul de a veni în sprijinul mediatorilor publici și de a clarifica anumite aspecte lăsate ambigue în formatul actual al Legii nr. 192/2006”. Totodată, inițiatorul precizează în expunerea de motive că „în actul normativ de bază nu se vorbește despre diferite sisteme instituționale în care ar trebui

introdusă meseria de mediator public, precum și gestionarea prin mediere a conflictelor de contencios administrativ sau litigii de muncă

În această expunere se abordează o nouă noțiune aceea de mediator public, ceea ce reprezintă efectiv o abordare eronată, capabilă să creeze confuzie în spațiul public și discriminare între persoanele care practică această profesie.

Deși inițiatorul afirmă că *„propunerile noastre au rolul de a simplifica procedura medierii”*, în expunerea de motive se face trimitere expresă doar la *„accesul la mediere publică a diferitelor categorii de funcționari publici ce desfășoară activități să spunem de mediere a conflictelor în sectorul de activitate respectiv”*, iar raportarea numai la acest aspect creează o diferențiere nepermisă în interiorul profesiei ca urmare a ignorării unor elemente care țin de esența medierii și profesiei de mediator.

Propunerile de modificare a Legii nr. 192/2006 nu explică nici pe departe vreu aspect presupus neclar din dispozițiile legii ci creează o și mai mare confuzie prin folosirea unor termeni nespecifici medierii: „mediatori publici”, „meseria de mediator public”, „mediere publică” și „noi competențe de mediere publică”, care izvorăsc din lipsa de corelare și de interpretare a legislației medierii, care este un domeniu recunoscut de interes public, iar dispozițiile art. 17 din Legea nr. 192/2006, modificată și completată, prevăd fără echivoc că *„în vederea organizării activității de mediere se înființează Consiliul de mediere, organism autonom cu personalitate juridică, de interes public”*. „Mediatorul” este ocupație codificată în COR și mediatorul exercită o profesie liberală și nu o meserie, cum greșit a numit-o inițiatorul propunerii legislative.

Denumirea de „mediator public” se dorește mai degrabă introdusă pentru o anumită categorie profesională care ar diferenția funcționarii publici, care ar avea atribuții de mediere în cadrul instituțiilor lor, de restul masei de mediatori care au aceleași competențe profesionale dobândite în urma absolvirii cursurilor de formare profesională inițială în mediere.

Consiliul de mediere critică o astfel de abordare exclusivistă și discriminatoare cu privire la profesia de mediator, profesie de sine stătătoare, reglementată la nivel național prin Legea nr. 192/2006, modificată și completată, care respectă o procedură unitară de acces în profesie pentru toate categoriile profesionale.

Art. 13 din Legea nr. 192/2006

„ Exercițarea profesiei de mediator este compatibilă cu orice altă activitate sau profesie, cu excepția incompatibilităților prevăzute prin legi speciale.”

Pentru clarificarea celorlalte aspecte, privind statutul special al funcționarilor publici facem trimitere la prevederile Cap. III „INCOMĂPATIBILITĂȚI” , în special art. 96 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Art. 96

(1) Funcționarii publici, funcționarii publici parlamentari și funcționarii publici cu statut special pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice, al creației literar-artistice. Funcționarii publici, funcționarii publici parlamentari și funcționarii publici cu statut special pot exercita funcții în alte domenii de activitate din sectorul privat, care nu sunt în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate ca funcționar public, funcționar public parlamentar sau funcționar public cu statut special, potrivit fișei postului.

Propunerea legislativă intră în contradicție atât cu legislația națională care sprijină cu prioritate soluționarea conflictelor în materie civilă, de familie, în materie penală, precum și în alte materii în condițiile legii cât și normele comunitare din domeniul medierii. Inclusiv conflictele de contencios administrativ sau litigiile de muncă beneficiază de privilegiul oferit de legiuitor **în sensul informării asupra posibilității de soluționare a litigiului prin intermediul medierii, fie el chiar și de natură contractuală în domeniul protecției consumatorilor, în domeniul răspunderii profesionale și în litigiile de muncă, medierea fiind un instrument facil de rezolvare a litigiilor, aflat inclusiv la îndemâna angajatorilor, autorităților publice, prestatorilor de servicii.**

Art. 2 alin.1 din Legea nr. 192/2006

„Dacă legea nu prevede altfel, părțile, persoane fizice sau persoane juridice, sunt obligate să participe la ședința de informare privind medierea, ...”

Art. 60¹ alin. 1 lit. a), d) și e) din Legea nr. 192/2006, modificată prin Legea nr. 115/2012 și OUG nr.90/2012

„În litigiile ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii sau al altei forme alternative de soluționare a conflictelor, părțile și/sau partea interesată, după

caz, sunt ținute să facă dovada că au participat la ședința de informare cu privire la avantajele medierii, în următoarele materii:

a) în domeniul protecției consumatorilor, când consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unui produs sau unui serviciu defectuos, a nerespectării clauzelor contractuale ori garanțiilor acordate, a existenței unei clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori și operatorii economici ori a încălcării altor drepturi prevăzute în legislația națională sau a Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor;

d) în domeniul răspunderii profesionale în care poate fi angajată răspunderea profesională, respectiv cauzele de malpraxis, în măsura în care prin legi speciale nu este prevăzută o altă procedură;

e) în litigiile de muncă izvorâte din încheierea, executarea și încetarea contractelor individuale de muncă;”

Propunerea legislativă cuprinde dispoziții în materia medierii care încalcă normele naționale și comunitare cu privire la mediere și profesia de mediator.

În România, Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, modificată și completată, asigură cadrul național de reglementare a medierii și a profesiei de mediator corelat cu legislația europeană, respectiv:

- Directiva 2008/52/CE privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială,

- Directiva 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne,

Medierea, așa cum este definită de legea națională, *“reprezintă o modalitate de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă, cu ajutorul unei terțe persoane specializate în calitate de mediator, în condiții de neutralitate, imparțialitate și confidențialitate și având liberul consimțământ al părților”*(art.1 alin.1, Legea nr.192/2006) .

Modalitatea propusă de inițiatorul propunerii de modificare a legii medierii sustine practic crearea unei subgrupe de „mediatori publici”, care să funcționeze în cadrul administrației publice centrale și locale, lucru care nu poate fi acceptat ca formă de exercitare a profesiei întrucât nu s-ar mai respecta principiile de bază ce guvernează procesul de mediere, echilibrul dintre părți și nici calitatea medierii.

Pe de altă parte, esența medierii ca procedură se bazează pe principiul voluntariatului, iar în contextul creat de această propunere se generează premisele impunerii unui mediator angajat în cadrul unei instituții ca singura persoană la care instituția respectivă să apeleze în cazul unui conflict sau litigiu.

În același sens precizăm faptul că medierea se bazează pe încrederea pe care părțile o acordă mediatorului și în contextul acesta după cum dispune chiar Legea 192/2006, părțile sunt libere să își aleagă mediatorul în mod liber, fără constrângeri. Propunerea de modificare poate afecta în mod grav inclusiv credibilitatea profesiei și totodată este capabilă să genereze suspiciune în ceea ce privește imparțialitatea mediatorului.

În același sens Directiva 2008/52/CE definește termenul de „mediere” în articolul 3: *„medierea înseamnă un proces structurat, indiferent cum este denumit sau cum se face referire la acesta, în care două sau mai multe părți într-un litigiu încearcă, din proprie inițiativă, să ajungă la un acord privind soluționarea litigiului dintre ele, cu asistența unui mediator. Acest proces poate fi inițiat de către părți, recomandat sau impus de instanță sau prevăzut de dreptul unui stat membru.”*

Totodată Directiva încurajează recurgerea la mediere însă fără a aduce atingere legislației naționale „conform căreia recurgerea la mediere, înainte sau după începerea procedurii judiciare, este obligatorie sau face obiectul unor stimulente sau sancțiuni cu condiția ca o astfel de legislație să nu împiedice părțile să își exercite dreptul de acces la sistemul judiciar.”

În consecință, legiuitorul a consfințit ca fiind obligatorie **informarea prealabilă despre avantajele medierii, acesta fiind un drept al justițiabililor, și mai mult decât atât, este o modalitate de construire a păcii sociale.**

Medierea nu poate fi considerată doar o procedură cu caracter prealabil proceselor judecătorești, invocate de inițiatorul modificării legislative, dispozițiile actuale dând posibilitatea să se recurgă la mediere atât înainte cât și după începerea unei proces în instanță. Din punct de vedere juridic, medierea nu este o procedură prealabilă nefiind prevăzută o astfel de posibilitate în Legea 192/2006 modificată și completată, iar în această abordare Noul Cod de Procedură Civilă definește instituția foarte clar în articolul 193.

Medierea are rolul social de a degreva instanțele de judecată fiind o modalitate de soluționare a disputelor/litigiilor alternativă la sistemul judiciar. **Medierea se desfășoară în afara instanțelor de judecată, fiind un serviciu privat de interes public care asigură neutralitatea, imparțialitatea și confidențialitatea, principii care protejează părțile de orice expunere publică sau traumatizantă.**

Pentru toate aceste considerente solicităm respingerea **propunerii legislative privind modificarea și completarea Legii nr.192/2006.**

Constatăm că nu există o motivare bazată pe cerințele instituției medierii așa cum este implementată în spațiul social și nu este abordat niciun argument juridic sau de natură instituțională care să susțină această propunere venită din partea inițiatorului.

De altfel chiar Directiva medierii subliniază la punctul (17) că „*aceste mecanisme ar trebui să urmărească menținerea flexibilității procedurii de mediere și a autonomiei părților și garantarea faptului că medierea este efectuată de o manieră eficientă, imparțială și competentă.*”

Concluziile noastre finale sunt în sensul că această propunere legislativă este necorelată cu reglementările naționale și comunitare în vigoare, contextul legislativ actual excluzând posibilitatea determinării utilității acesteia. Adoptarea de către Parlament a dispozițiilor prezentei propuneri în materia medierii ar face un deserviciu profesiei independente de mediator și sistemului de mediere din România, care este un sistem funcțional, bine structurat și reglementat atât în cadrul legislativ cât și în cel instituțional, ce răspunde pe o arie largă cerințelor europene de calitate, ar crea un dezechilibru major în modul de aplicare a principiilor de bază ce guvernează conceptul de ADR în general și în mod special Medierea .

În consecință, solicităm **respingerea tuturor propunerilor de modificare și completare a Legii medierii, cuprinse în această inițiativă legislativă.**

Zeno Daniel ȘUȘTAC,
VICEPREȘEDINTE

Dorin Valeriu BĂDULESCU,
PREȘEDINTE